

nese jure, ja lõkkitas mässajatte wasto, kelle
peale wõimust sai ja neid laiale aias. Põg-
geneja Absalom aias tuhhatnelja ühhe sure
tamme alt lõbbi ja jäi karmopiddi tamme
oksa rippuma, ja temma hobboesel lõks om-
ma teed. Kui Daweti ülempeälis Joab,
sedda kulis, jooksis temma senna ja pistis
tedda surnuks. Se rõõm, mis Dawet tun-
dis, et waenlaste peale olli wõimust sanud,
kaddus sutumatta ärra, kui omma üllekätte-
lainud poia surma teada sai. Ribbedaste
ja kawa leinas ta temma pärrast. Dawet
lõks nüüd jälle Jerusalema, andis omma
waenlastele andeks, ja omma sõbradele, kes
tedda häddaski mitte mahha ei jätnud, tänno.

Mis Dawet selle ello juhtumistes tunnud
ja mõttelnud, sedda tunnistanud temma kal-
lid laulud, mis Wannas Testamentis Da-
weti laulo-ramato nimme al leiame. Om-
meti keif laulud seal ei olle Daweti tehtud,
waid on nende hulkas ka Mosesse, As-
sawi, Salomoni, ja mude laulusid.

Dawet surri, kui ta 7 aastat Hebronis

ülle Juda sugguarro, ja 33 aastat Jeru-
salemas ülle keige suguwõssade olli wal-
litsenud. Omma ello aegas olli temma jo
omma poega Salomoni oujárje pärriaks
nimmetanud.

Kül ohhokane, umbne te
Wiib ilmast lõbbi taewasse,
Beel enne kui lai, lagge.
Sest walwa, pallu, õppi teal,
Täit wõito sama lihha peal;
Ta kiusatus on sagge.

25. Salomon.

Selle innimessele, kes Jummal me-
lest hea, annab temma tarkust, tund-
mist ja rõõmu. Rogg. ram. 2, 26.

Salomon, sedda prohwet Natan jumma-
lafartusses olli kaswatanud, arwas tarwis
ollewad, omma surreja issa nõu järrele, om-
ma wallitsust nenda kindlaks kinnitada, et
ta mitmid pahhandulissi laskis hukkata.
Muido hakkas omma wallitsust selle südda-
meliko sowimissega, omma rahwa ellopõlwe